

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 160/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , против тужене Републике Србије, Основног суда у Панчеву, Вишег суда у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Панчеву за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Смедереву за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужила АА из ... , дана 07.05.2025. године, поднела је тужбу Основном суду у Панчеву, ради накнаде штете, у којој је као тужена означена Република Србија, Основни суд у Панчеву и Виши суд у Панчеву.

Основни суд у Панчеву је у прилогу акта П 826/25 од 12.05.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом поступку. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Основног суда у Панчеву и Вишег суда у Панчеву, ради накнаде штете, настале злоупотребом процедуре и процесним грешкама судија Основног суда у Панчеву и Вишег суда у Панчеву, које су водиле првостепени и другостепени парнични поступак у којем је тужила била тужена. Како је у конкретном случају, тужба поднета Основном суду у Панчеву, дакле суду који је према наводима тужбе својим поступањем проузроковао штету тужили, то налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**